

LEGE

637

07-12-2002

cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat in domeniul insolventei

MONITORUL OFICIAL

931

19-12-2002

PARLAMENTUL

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege.

TITLUL I - Raporturile cu state straine, in general

CAPITOLUL I - Dispozitii generale

Domeniul de reglementare

Art. 1.

(1) Prezenta lege cuprinde:

- a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept international privat in materia insolventei;
- b) norme de procedura in litigii privind raporturile de drept international privat in materia insolventei;
- c) norme privind conditiile in care autoritatile romane competente solicita si, respectiv, acorda asistenta cu privire la procedurile de insolventa deschise pe teritoriul Romaniei sau al unui stat strain.

(2) In sensul prezentei legi, raporturile de drept international privat in materia insolventei reprezinta acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse solutionarii ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolventa si in conditiile stabilite de aceasta.

Sfera de aplicare

Art. 2.

(1) Prezenta lege se aplica in urmatoarele situatii:

- a) in cazul in care este solicitata asistenta in Romania de catre o instanta straina sau de catre un reprezentant strain, in legatura cu o procedura straina de insolventa;
- b) in cazul in care este solicitata asistenta intr-un stat strain in legatura cu o procedura care se desfasoara potrivit Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, denumita in continuare procedura romana de insolventa;
- c) in cazul desfasurarii concomitente a unei proceduri romane de insolventa si a unei proceduri straine de insolventa referitoare la acelasi debitor;
- d) in cazul in care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat strain sunt interesate sa solicite deschiderea in Romania a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, sau sa participe in cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezenta lege nu se aplica in cazul unei proceduri de insolventa care are ca obiect:

- a) banci, cooperative sau alte institutii de credit;
- b) societati si agenti de asigurare;
- c) societati de servicii de investitii financiare, organisme de plasament colectiv in valori mobiliare, societati de administrare a investitiilor;
- d) societati de bursa, membri ai burselor de marfuri, case de compensatie, membri compensatori ai burselor de marfuri, societati de brokeraj, traderi.

Definitii

Art. 3.

In sensul prezentei legi, termenii de mai jos se definesc astfel:

- a) procedura straina este procedura colectiva, judiciara sau administrativa, care se desfasoara in conformitate cu legislatia in materie de insolventa a unui stat strain, inclusiv procedura provizorie, in care bunurile si activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instante straine, in scopul reorganizarii sau lichidarii activitatii acelu debitor;
- b) procedura straina principala este procedura straina de insolventa care se desfasoara in statul in care se situeaza centrul principalelor interese ale debitorului;
- c) procedura straina secundara este procedura straina de insolventa, alta decat cea principala, care se desfasoara in statul in care debitorul isi are stabilit un sediu, in sensul prevazut la lit. p);
- d) centrul principalelor interese ale debitorului este, pana la proba contrarie, dupa caz:
- sediul principal al persoanei juridice;
 - domiciliul profesional al persoanei fizice care exercita o activitate economica sau o profesie independenta;
 - domiciliul persoanei fizice care nu exercita o activitate economica sau o profesie independenta;
- e) reprezentant strain este persoana fizica sau juridica, incluzand persoanele desemnate cu titlu provizoriu, autorizate, in cadrul unei proceduri straine, sa administreze reorganizarea sau lichidarea bunurilor si a activitatii debitorului sau sa actioneze ca reprezentant al unei proceduri straine;
- f) Abrogat. (O.U.G. 119/2006)
- g) Abrogat. (O.U.G. 119/2006)
- h) Abrogat. (O.U.G. 119/2006)
- i) creditor strain este creditorul al carui domiciliu sau, dupa caz, sediu este stabilit intr-un stat strain;
- j) reprezentant roman este persoana fizica sau juridica desemnata ca administrator sau lichidator judiciar, in cadrul unei proceduri romane de insolventa, in conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;
- k) instanta straina este autoritatea judecatoreasca sau de alta natura, abilitata sa deschida si sa controleze sau sa supravegheze o procedura straina ori sa adopte hotarari in cursul derularii unei asemenea proceduri;
- l) hotarare - atunci cand este vorba de deschiderea unei proceduri de insolventa sau de desemnarea unui reprezentant - este hotararea oricarei instante competente prin care se deschide o asemenea procedura sau se desemneaza un reprezentant;
- m) momentul deschiderii procedurii este momentul la care hotararea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar daca aceasta nu are caracter definitiv;
- n) sediul principal este locul in care se afla centrul principal de conducere si de gestiune a activitatii statutare a persoanei juridice, chiar daca hotararile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, actionari sau asociati din alte state;
- o) sediul profesional este locul in care functioneaza conducerea activitatii economice ori a exercitarii profesiei independente a persoanei fizice;
- p) sediul este orice punct de lucru in care debitorul exercita, cu mijloace umane si materiale si cu caracter netranzitoriu, o activitate economica sau o profesie independenta;
- q) statul in care se gaseste un bun este:
- pentru bunurile corporale - statul pe teritoriul caruia este situat bunul;
 - pentru bunurile si drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie sa le inscrie intr-un registru public - statul sub a carui autoritate este pastrat registrul;
 - pentru creante - statul pe teritoriul caruia se afla centrul principalelor interese ale debitorului creantei, astfel cum este determinat la lit. d).

Obligatii internationale ale Romaniei

Art. 4.

In masura in care exista neconcordanza intre dispozitiile prezentei legi si obligatiile Romaniei izvorand din tratate, conventii sau orice alta forma de acord international, bi- sau multilateral, la care Romania este parte, prevederile tratatului, ale conventiei sau ale acordului international se vor aplica cu prioritate.

Instanta sau autoritatea competenta

Art. 5.

Atributiile stabilite de prezenta lege, referitoare la recunoasterea procedurilor straine si cooperarea cu instantele straine, sunt de competenta tribunalului, prin judecatorul-sindic, precum si a reprezentantului roman, dupa cum urmeaza:

A. tribunalul in circumscriptia caruia se afla sediul debitorului. In sensul prezentei legi, se considera ca persoana juridica straina are sediul in Romania si in cazul in care are pe teritoriul tarii o sucursala, agentie, reprezentanta sau orice alta entitate fara personalitate juridica. In cazul in care debitorul are mai multe sedii in Romania, competenta revine oricarei dintre tribunalele in circumscriptia carora se afla sediile respective;

B. in cazul in care debitorul nu are nici un sediu in Romania, competent este:

a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele in circumscriptia carora se afla bunuri imobile apartinand debitorului, atunci cand in obiectul cererii se regasesc bunuri imobile in mod exclusiv sau alaturi de alte bunuri;

b) tribunalul in circumscriptia caruia se pastreaza registrul in care este inscrisa nava sau aeronava care face obiectul cererii;

c) tribunalul in circumscriptia caruia se afla sediul societatii comerciale romane la care debitorul detine valorile mobiliare care fac obiectul cererii;

d) Tribunalul Bucuresti, in cazul in care obiectul cererii il constituie drepturi de proprietate intelectuala protejate in Romania, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligatiuni de stat si municipale apartinand debitorului;

e) in cazul in care obiectul cererii il constituie drepturi de creanta ale debitorului asupra unei persoane sau autoritati publice, tribunalul in circumscriptia caruia se afla domiciliul sau resedinta, respectiv sediul persoanei sau al autoritatii publice respective.

Autorizarea reprezentantului roman in scopul actionarii intr-un stat strain

Art. 6.

Reprezentantul roman este abilitat sa actioneze intr-un stat strain, ca reprezentant al procedurii deschise in Romania, in conditiile stabilite de legea straina aplicabila.

Exceptii de ordine publica

Art. 7.

Instantele romanesti vor putea refuza recunoasterea unei proceduri straine, executarea unei hotarari judecatoresti straine adoptate in cadrul unei asemenea proceduri, a hotararilor care decurg in mod direct din procedura de insolventa si care prezinta o stransa legatura cu aceasta ori incuviintarea oricarei alte masuri prevazute de prezenta lege, doar in situatia in care:

a) hotararea este rezultatul unei fraude comise in procedura urmata in strainatate;

b) hotararea incalca dispozitiile de ordine publica de drept international privat roman; constituie un asemenea temei de refuz al recunoasterii incalcare dispozitiilor legale cu privire la competenta exclusiva de judecata a instantelor romanesti.

Aplicabilitatea Legii nr. 105/1992

Art. 8.

Prevederile prezentei legi se completeaza, in masura compatibilitatii lor, cu dispozitiile Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat.

Interpretarea

Art. 9.

In interpretarea prezentei legi se va tine seama de originea sa internationala, precum si de necesitatea promovarii uniformitatii in aplicarea sa si a respectarii bunei-credinte.

CAPITOLUL II - Accesul reprezentantilor si al creditorilor straini la instantele romanesti

Dreptul de acces direct

Art. 10.

Reprezentantul strain are dreptul de a se adresa direct instantelor romanesti.

Cererea reprezentantului strain de deschidere a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995

Art. 11.

Reprezentantul strain are calitate procesuala activa pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, in conformitate cu dispozitiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in masura in care toate celelalte conditii necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt indeplinite potrivit legii romane.

Participarea reprezentantului strain in cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995

Art. 12.

Reprezentantul strain are calitate procesuala de a participa in cadrul unei proceduri deja deschise impotriva debitorului, potrivit Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, numai din momentul recunoasterii procedurii straine pe care o reprezinta.

Limitarea competentei

Art. 13.

Actiunea formulata de reprezentantul strain in fata instantelor romanesti, in conformitate cu prezenta lege, nu va conduce la extinderea competentei instantelor romanesti asupra acestui reprezentant, a bunurilor si a activitatii externe ale debitorului decat pentru solutionarea capetelor actiunii formulate, fara a viza alte scopuri.

Participarea creditorilor straini in cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995

Art. 14.

- (1) Creditorii straini se bucura de aceleasi drepturi referitoare la deschiderea si participarea in cadrul procedurii deschise, potrivit Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, ca si creditorii romani.
- (2) Prevederile alin. (1) nu modifica ordinea de plata a creantelor in procedura prevazuta de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in cazul falimentului. In privinta creantelor creditorilor straini, acestea nu vor fi plasate pe un loc inferior categoriei creantelor chirografare, cu exceptia acelor creante care se incadreaza in categoria creantelor subordonate creantelor chirografare.
- (3) Creantelor nescadente si celor sub conditie li se vor aplica, in mod corespunzator, prevederile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.
- (4) Creantelor negarantate si partilor negarantate ale creantelor garantate, care nu sunt scadente la data inregistrarii cererii de admitere a acestora, li se vor aplica in mod corespunzator prevederile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Citarea, comunicarea si notificarea oricarui act de procedura, prevazute de Legea nr. 64/1995, catre creditorii straini

Art. 15.

- (1) Citarea creditorilor straini cunoscuti, precum si comunicarea si notificarea oricarui act de procedura catre acestia se vor realiza in conditiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Instantele vor dispune luarea masurilor corespunzatoare pentru indeplinirea actelor respective de procedura si fata de creditorii straini cu adresa necunoscuta.
- (2) Indeplinirea actelor de procedura mentionate la alin. (1) se va face in mod individual, cu exceptia cazului in care instanta considera ca, potrivit circumstantelor de fapt, folosirea unei alte modalitati ar fi mai potrivita. Instantele nu sunt tinute sa apeleze, in mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte formalitati similare.
- (3) Notificarile transmise creditorilor straini prin care se comunica deschiderea procedurii vor indica elementele prevazute de dispozitiile Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, inclusiv continutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creantei asupra averii debitorului.

CAPITOLUL III - Recunoasterea procedurii straine si masuri cu executare vremelnica

Cererea de recunoastere a procedurii straine

Art. 16.

(1) Reprezentantul strain are calitate procesuala activa pentru a formula in fata instantei romanesti competente o cerere de recunoastere a procedurii straine in care acesta a fost desemnat.

(2) Cererea de recunoastere va fi insotita de unul dintre urmatoarele documente:

a) o copie certificata a hotararii de deschidere a procedurii straine si de desemnare a reprezentantului strain;

b) o adeverinta emisa de instanta straina, prin care se certifica existenta unei proceduri straine si desemnarea reprezentantului strain;

c) in lipsa mijloacelor de proba mentionate la lit. a) si b), orice alta dovada de deschidere a procedurii straine si de desemnare a reprezentantului strain, admisibila in conditiile prevazute de Ordonanta Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea Romaniei la Conventia cu privire la suprimarea cerintei supralegalizarii actelor oficiale straine, adoptata la Haga la 5 octombrie 1961, aprobata prin Legea nr. 52/2000, ori de alte tratate, conventii sau orice alta forma de acord international, bi- sau multilateral, la care Romania este parte.

(3) Cererea de recunoastere va fi insotita de o declaratie prin care se vor preciza toate procedurile straine cu privire la debitor, despre care reprezentantul strain are cunostinta.

(4) Daca considera necesar, instanta va putea solicita traducerea in limba romana a documentelor furnizate in scopul sustinerii cererii de recunoastere.

Prezumtiile referitoare la recunoastere

Art. 17.

(1) Instanta va putea considera ca procedura straina care face obiectul cererii de recunoastere este o procedura in sensul celei prevazute la art. 3 lit. a) si ca reprezentantul strain este acea persoana sau autoritate prevazuta la art. 3 lit. e), daca hotararea sau adeverinta prevazuta la art. 16 alin. (2) indica aceasta.

(2) Instanta va putea considera ca documentele furnizate in scopul sprijinirii cererii de recunoastere sunt veridice, chiar daca nu sunt legalizate.

Hotararea de recunoastere a procedurii straine

Art. 18.

(1) Sub rezerva dispozitiilor art. 7, procedura straina va fi recunoscuta in masura in care indeplineste cumulativ urmatoarele conditii:

a) procedura straina reprezinta acea procedura prevazuta la art. 3 lit. a);

b) reprezentantul strain care solicita recunoasterea este acea persoana sau autoritate prevazuta la art. 3 lit. e);

c) cererea de recunoastere indeplineste conditiile stabilite la art. 16 alin. (2);

d) cererea de recunoastere a fost formulata in fata instantei competente prevazute la art. 5;

e) exista reciprocitate in ceea ce priveste efectele hotararilor straine intre Romania si statul instantei care a pronuntat hotararea.

(2) Procedura straina va fi recunoscuta ca:

a) procedura straina principala, daca aceasta se desfasoara intr-un stat strain in care debitorul isi are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedura straina secundara, daca aceasta se desfasoara intr-un stat strain in care debitorul isi are stabilit un sediu, in intelesul prevazut de art. 3 lit. p).

(3) Cererea de recunoastere a procedurii straine va fi solutionata cu precadere si celeritate. Cand procedura de citare este legal indeplinita, judecata poate continua in ziua urmatoare sau la termene scurte, succesive, date in cunostinta partilor.

(4) Instanta se pronunta asupra cererii de recunoastere, dupa citarea partilor, prin pronuntarea unei hotarari definitive, care poate fi atacata cu recurs.

(5) Hotararea de recunoastere a procedurii straine se bucura de autoritate relativa a lucrului judecat; instanta o va putea retracta sau modifica, in masura in care se dovedeste, ulterior pronuntarii sale, ca temeiurile si conditiile recunoasterii lipseau, in tot sau in parte, ori ca au incetat sa existe.

Informarea ulterioara

Art. 19.

Ulterior sesizarii instantei romane cu cererea de recunoastere, reprezentantul strain va aduce de indata la cunostinta acesteia urmatoarele informatii:

- a) orice modificare importanta survenita in derularea procedurii straine supuse recunoasterii ori recunoscuta sau in statutul sau de reprezentant al acelei proceduri;
- b) deschiderea oricaror alte proceduri straine referitoare la acelasi debitor, de care reprezentantul a luat cunostinta.

Masuri cu executare vremelnica, incuviintate pe durata solutionarii cererii de recunoastere

Art. 20.

(1) La solicitarea reprezentantului strain instanta va putea incuviinta, la data formularii cererii de recunoastere a procedurii straine sau in cursul solutionarii acesteia, urmatoarele masuri cu executare vremelnica, in masura in care acestea sunt de extrema necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

- a) suspendarea actelor, a operatiunilor si a oricaror alte masuri de executare individuala asupra bunurilor debitorului;
- b) insarcinarea reprezentantului strain sau a altei persoane desemnate de instanta cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate in Romania, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorarii sau devalorizarii ori periclitare in orice alt mod;
- c) orice alta masura dintre cele prevazute la art. 22 alin. (1) lit. c), d) si g).

(2) Judecarea cererii prevazute la alin. (1) se face cu citarea partilor interesate.

(3) Masurile incuviintate in conditiile prevazute de alin. (1) inceteaza la momentul pronuntarii de catre instanta a hotararii asupra cererii de recunoastere a procedurii straine, cu exceptia cazului in care durata acestor masuri este prelungita in conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) lit. f).

(4) Instanta va putea refuza incuviintarea masurilor prevazute la alin. (1) in masura in care aceasta ar impiedica desfasurarea in bune conditii a unei proceduri straine principale.

Efectele recunoasterii unei proceduri straine principale

Art. 21.

(1) De la data recunoasterii procedurii straine principale este impiedicata pornirea urmatoarelor cereri si actiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar daca acestea sunt deja pornite, ele se suspenda de drept:

- a) cererile sau actiunile cu caracter individual, vizand bunuri, drepturi si obligatii ale debitorului;
- b) actele, operatiunile si orice alte masuri de executare individuala asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creante garantate cu ipoteca, gaj sau cu alta garantie reala mobiliara ori drept de retentie, de orice fel, instanta va putea ridica suspendarea prevazuta la alin. (1), in conditiile prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Incepand cu data prevazuta la alin. (1) exercitiul dreptului de a instraina, greva sau dispune in orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu incalcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face exceptie de la aplicarea alin. (3) exercitarea dreptului unui comerciant de a efectua acte, operatiuni si plati care se incadreaza in conditiile obisnuite de exercitare a activitatii curente, pentru care instanta va putea decide suspendarea in conditiile prevazute la art. 22.

(5) Recunoasterea procedurii straine principale impiedica inceperea curgerii termenului de prescriptie a cererilor si actiunilor prevazute la alin. (1), iar daca acestea sunt deja pornite, recunoasterea procedurii straine principale reprezinta cauza de intrerupere a termenului de prescriptie a cererilor si a actiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu impiedica formularea unei actiuni de deschidere a procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, ori inregistrarea cererii de admitere a creantelor in cadrul acestei proceduri.

Adoptarea masurilor cu executare vremelnica ulterior recunoasterii procedurii straine

Art. 22.

(1) La solicitarea reprezentantului strain instanta poate incuviinta, ulterior recunoasterii procedurii straine principale sau secundare, orice masura cu executare vremelnica necesara pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

- a) suspendarea actiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile si obligatiile debitorului, in masura in care acestea nu au fost oprite sau suspendate in conditiile prevazute la art. 21 alin. (1) lit. a);
- b) suspendarea masurilor de executare purtand asupra bunurilor debitorului, in masura in care oprirea sau suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicarii art. 20 alin. (1) lit. a);
- c) suspendarea exercitiului dreptului de a instraina, greva sau dispune in orice alt mod de bunurile debitorului, in masura in care suspendarea nu a intervenit in conditiile prevazute la art. 21 alin. (2);
- d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligatiile debitorului, precum si asigurarea dovezilor si constatarea unei stari de fapt prin executor judecatoresc;
- e) insarcinarea reprezentantului strain sau a altei persoane desemnate de instanta cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate in Romania;
- f) prelungirea duratei masurilor incuviintate in conditiile prevazute la art. 20 alin. (1);
- g) aprobarea oricarei alte masuri care poate fi indeplinita de reprezentantul roman, in conditiile stabilite de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) La solicitarea reprezentantului strain instanta va putea imputernici, ulterior recunoasterii procedurii straine principale sau secundare, pe reprezentantul strain sau pe o alta persoana desemnata de instanta cu administrarea si realizarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate in Romania, in masura in care instanta va considera ca interesele creditorilor romani sunt protejate in mod corespunzator.

(3) In vederea incuviintarii masurilor prevazute in prezentul articol in favoarea reprezentantului unei proceduri straine secundare, instanta se va asigura ca, potrivit legii romane, aceste masuri poarta numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate in cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informatii necesare in acea procedura.

Protectia creditorilor si a altor persoane interesate

Art. 23.

(1) In vederea aprobarii sau a respingerii cererilor de incuviintare a masurilor mentionate la art. 20 sau 22 ori a modificarii sau incetarii masurilor mentionate la alin. (3), instanta se va asigura ca interesele creditorilor, ale debitorului si ale altor persoane interesate sunt protejate in mod corespunzator.

(2) Instanta poate conditiona incuviintarea oricarei masuri, in temeiul art. 20 sau 22, de indeplinirea oricaror cerinte pe care le considera necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului strain sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanta va putea dispune modificarea sau incetarea masurii incuviintate in conditiile art. 20 sau 22.

Actiunile de anulare a actelor juridice incheiate in dauna drepturilor creditorilor

Art. 24.

(1) De la data recunoasterii procedurii straine reprezentantul strain are calitate procesuala pentru a formula acele actiuni de anulare a actelor juridice incheiate de debitor in dauna drepturilor creditorilor sai, cu care este imputernicit administratorul sau, dupa caz, lichidatorul judiciar, in conditiile stabilite de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) In cazul cererilor de anulare formulate de reprezentantul unei proceduri straine secundare instanta se va asigura ca acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii romane, sunt susceptibile a fi administrate in procedura straina secundara.

Interventia reprezentantului strain in cadrul cererilor si actiunilor cu caracter individual desfasurate in Romania

Art. 25.

De la data recunoasterii procedurii straine reprezentantul strain are calitate procesuala pentru a interveni in cadrul oricarei cereri sau actiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, in care debitorul are calitatea de parte, in masura in care sunt indeplinite si celelalte conditii prevazute de legea romana.

CAPITOLUL IV - Cooperarea cu instanțele și reprezentanții străini

Cooperarea și comunicarea directă dintre instanțele românești, pe de o parte, și instanțele și reprezentanții străini, pe de altă parte

Art. 26.

- (1) Instanțele românești vor coopera cu instanțele și reprezentanții străini într-o măsură cât mai extinsă, în privința aspectelor prevăzute la art. 2; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului român.
- (2) Instanțele sunt abilitate să comunice sau să solicite informații ori asistență în mod direct de la instanțele sau reprezentanții străini.

Cooperarea și comunicarea directă dintre reprezentantul român și instanțele sau reprezentanții străini

Art. 27.

- (1) În exercitarea atribuțiilor sale și sub supravegherea instanței reprezentantul român va coopera cu instanțele și reprezentanții străini într-o măsură cât mai extinsă, în privința aspectelor prevăzute la art. 2.
- (2) În exercitarea atribuțiilor sale și sub supravegherea instanței reprezentantul român este abilitat să comunice în mod direct cu instanțele și reprezentanții străini.

Forme de cooperare

Art. 28.

Cooperarea prevăzută la art. 26 și 27 va putea fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum:

- a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care să acționeze potrivit indicațiilor instanței;
- b) comunicarea de informații prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate;
- c) coordonarea administrării și supravegherii bunurilor și a activității debitorului;
- d) aprobarea sau punerea în aplicare de către instanțe a acordurilor de coordonare a procedurilor;
- e) coordonarea procedurilor concomitente, referitoare la același debitor.

CAPITOLUL V - Proceduri concomitente

Deschiderea procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 ulterior recunoașterii unei proceduri străine principale

Art. 29.

Ulterior recunoașterii unei proceduri străine principale, deschiderea procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva aceluiași debitor se poate realiza în condițiile prevăzute de această lege și numai în măsura în care debitorul are stabilit un sediu în România. Efectele procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului român și, în măsura necesară aplicării cooperării și coordonării prevăzute la art. 26-28, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii române, trebuie să fie administrate în această procedură.

Coordonarea procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 și a procedurii străine

Art. 30.

În cazul în care o procedură străină și procedura prevăzută de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se desfășoară concomitent cu privire la același debitor, instanța va întreprinde măsurile vizând cooperarea și coordonarea, prevăzute la art. 26-28, și va proceda în felul următor:

A. atunci când cererea de recunoaștere a procedurii străine este formulată ulterior deschiderii procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

- a) orice măsură cu executare vremelnică încuviințată în temeiul art. 20 sau 22 va trebui să fie compatibilă cu prevederile procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- b) art. 21 nu se aplică în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală;

B. atunci când cererea de recunoaștere a procedurii străine este admisă ori numai formulată anterior deschiderii procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

a) orice masura cu executare vremelnica, incuviintata in temeiul art. 20 sau 22, va fi reexaminata de instanta, care va dispune modificarea sau incetarea acesteia, daca este incompatibila cu dispozitiile procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

b) in masura in care procedura straina este recunoscuta ca procedura straina principala, se va dispune, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. (2), modificarea sau incetarea masurilor de suspendare ori de oprire, prevazute la art. 21 alin. (1) si (3), daca aceste masuri sunt incompatibile cu derularea procedurii prevazute de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

C. atunci cand va decide asupra incuviintarii, respectiv a modificarii sau prelungirii duratei masurilor cu executare vremelnica, incuviintate reprezentantului unei proceduri straine secundare, instanta se va asigura ca, potrivit legii romane, aceste masuri poarta numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate in cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informatii necesare in acea procedura.

Coordonarea mai multor proceduri straine

Art. 31.

In masura existentei mai multor proceduri straine vizand acelasi debitor, instanta va intreprinde masurile vizand cooperarea si coordonarea, prevazute la art. 26-28, in ceea ce priveste aspectele mentionate la art. 2, si va proceda in felul urmat:

a) orice masura cu executare vremelnica incuviintata in temeiul art. 20 sau 22 reprezentantului unei proceduri straine secundare ulterior recunoasterii unei proceduri straine principale trebuie sa fie compatibila cu derularea procedurii straine principale;

b) atunci cand cererea de recunoastere a procedurii straine secundare este admisa ori numai formulata anterior recunoasterii procedurii straine principale, orice masura cu executare vremelnica incuviintata in temeiul art. 20 sau 22 va fi reexaminata de instanta, care va dispune modificarea sau incetarea acesteia, in masura in care este incompatibila cu derularea procedurii straine principale;

c) in masura in care mai multe proceduri straine secundare sunt recunoscute succesiv, instanta va incuviinta, va modifica ori va dispune incetarea masurilor cu executare vremelnica intr-o maniera care sa inlesneasca coordonarea procedurilor respective.

Prezumtia de insolventa intemeiata pe recunoasterea procedurii straine principale

Art. 32.

(1) Recunoasterea unei proceduri straine principale constituie, pana la proba contrarie, o prezumtie a starii de insolventa a debitorului, in temeiul careia se poate deschide procedura prevazuta de Legea nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplica in cazul in care procedura straina recunoscuta este secundara.

Ordinea de plata in procedurile concomitente

Art. 33.

(1) Creditorul care a primit o plata partiala pentru creanta sa, in cadrul unei proceduri de insolventa desfasurate in conformitate cu dispozitiile legislatiei unei stat strain, nu va mai putea primi plati suplimentare in contul aceleiasi creante, in cadrul procedurii deschise potrivit Legii nr. 64/1995, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, cu privire la acelasi debitor, in masura in care partea proportionala pe care ar primi-o in aceasta procedura creditorii din aceeasi clasa cu creditorul respectiv este mai mica decat plata creditorului primita in procedura straina.

(2) Prevederile alin. (1) nu afecteaza drepturile creditorilor titulari de creante garantate cu ipoteca, gaj sau cu alta garantie reala mobiliara ori drept de retentie, de orice fel.

TITLUL II - Raporturi cu statele membre ale Uniunii Europene

Abrogat. (O.U.G. 119/2006)

TITLUL III - Dispozitii tranzitorii si finale

Intrarea in vigoare

Art. 76.

Prezenta lege intra in vigoare la data de 1 iulie 2003.

Dispozitii tranzitorii

Art. 77.

Cererile de recunoastere si executare a hotararilor straine prin care se deschid si se inchid procedurile de insolventa, a hotararilor straine adoptate pe parcursul procedurii de insolventa, precum si a hotararilor straine care decurg in mod direct din procedura de insolventa si care prezinta o stransa legatura cu aceasta, formulate pana la data intrarii in vigoare a prezentei legi, vor fi solutionate in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare la data formularii acestora.

Art. 77¹.

Prevederile prezentei legi nu sunt aplicabile raporturilor de drept international privat din domeniul insolventei care cad sub incidenta Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvabilitate, publicat in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene nr. L 160 din 30 iunie 2000. (O.U.G. 119/2006)

Dispozitii finale

Art. 78.

Abrogat. (O.U.G. 119/2006)